

НОВА ПРОМОВА НА ВИПУСКНІ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Д-Р ТОНІ ГАСПЕР, НАЧАЛЬНИК ШКІЛ

Вітаю випускників, їхні родини, пані Рейєс та членів Ради освіти, пана Пірса, викладачів та співробітників середньої школи Нью-Британ, мера Санчеза та запрошених високопосадовців. Для мене велика честь і задоволення звертатися до вас сьогодні.

Як стало моєю традицією, я хотів би спочатку вшанувати випускників, які обрали благородний шлях служби у збройних силах нашої країни. Якщо ви випускаєтесь сьогодні і вступили до лав армії, ВМС, Повітряних сил, морської піхоти, Берегової охорони чи Космічних сил Сполучених Штатів, будь ласка, встаньте та отримайте визнання! Ваша служба цінується, і ми шануємо вас. Дякуємо.

Як колишній викладач мов, я вважаю, що слова мають багато значення. На цих церемоніях я люблю нагадувати нам усім, що інше слово для позначення випускної церемонії – це «Церемонія вручення дипломів». Хоча я знаю, що сьогоднішній день для вас та ваших сімей відчувається як кінець чогось, насправді це початок: початок вашої безперервної освіти, початок вашого служіння своїй країні чи громаді, щоб зробити місце, де ми живемо, ще кращим, початок кар'єри вашої мрії.

Критично важливим для вашого майбутнього успіху буде поєднання скромності та впевненості. Вам знадобиться скромність, щоб усвідомити, що ви вступаєте на роботу, до середовища та вищих навчальних закладів, де ви будете найновішим. І що ви можете багато чому навчитися у людей, які вас оточують. Вам знадобиться впевненість, щоб нагадувати собі, що скептики рідко бувають праві, коли ви докладаєте всіх своїх сил і зусиль до завдання, яке стоїть перед вами.

Тож сьогодні святкуйте та пишайтеся тим, чого ви досягли. Але також будьте вдячними. Тож обіймами, рукоштовпаннями чи молитвою скажіть подяку родині, друзям, вчителям та шкільному персоналу, які допомогли вам до цього дня нових починань.

Вітаємо випуск 2026 року.

ШАНОВНИЙ БОББІ САНЧЕС, МЕР НЬЮ-БРИТАН

Доброго ранку, випускники, родини, вчителі, адміністратори, члени правління
Освіта та шановні гості. Найголовніше, вітаємо випускників середньої школи Нью-Британія 2026 року.

Сьогодні свято всього, чого ви досягли, і всього, що чекає попереду. Це момент, до якого ви працювали роками, і момент, до якого ваші родини, вчителі, тренери, наставники та близькі допомогли зробити це можливим. Коли ви сидите тут сьогодні у своїх кепках та мантиях, готові зробити наступний крок у вашому житті, я хочу тобі потрібно знати дещо: твоє майбутнє не визначається тим, з чого ти почав. Воно визначається тим, ваш характер, ваша наполегливість та ваша готовність рухатися вперед, коли життя стає складним важко.

Я знаю це, бо я це пережив. Я народився і виріс тут, у Новій Британії. Це місто сформувало мене. Воно навчило мене стійкості. Воно навчило мене наполегливій праці. Воно навчило мене цінувати спільноту. У дитинстві життя не завжди було легким. Я стикався з расизмом та дискримінацією. Були часи коли люди мене недооцінювали, сумнівалися в мені або намагалися переконати мене, що певні можливості не були призначені для когось на кшталт мене.

Але замість того, щоб дозволити цьому досвіду визначати мене, я використовував його як мотивацію. Кожна перешкода ставала паливом. Кожна невдача ставала приводом працювати ще старанніше. Кожні зачинені двері підштовхували мене шукати інший шлях вперед. У підлітковому віці я став учасником громадських активістських груп, бо хотів допомагати людям, які відчували себе нечутими та непоміченими. Я зрозумів, що справжнє лідерство — це не титули чи визнання. Йдеться про те, щоб захищати інших та використовувати свій голос, щоб змінити ситуацію на краще.

Я став першою людиною в своїй родині, яка здобула ступінь бакалавра, а пізніше ступінь магістра. Я мав честь стати першим представником латиноамериканського штату Нью-Британ, який представляв наше місто у Капітолії штату. І сьогодні я маю честь бути першим пуерториканцем Нової Британії Мер.

Ці досягнення є для мене важливими, але це не те, чим я найбільше пишаюся. Найбільше я пишаюся тим, що ніколи не забуваю, звідки я родом. Ніколи не забуваючи людей, які допомагали мені на цьому шляху. Ніколи не забуваючи громаду, яка мене виховала. І це урок, який, я сподіваюся, ви засвоїте сьогодні.

Багато хто з вас покине Нью-Британ найближчими місяцями. Дехто з вас вирушить до коледжу. Дехто вийде на ринок праці. Дехто почне навчання, відкриє бізнес або служитиме нашим країна у військовій справі.

Кожен шлях цінний.

Кожен шлях гідний пошани.

І кожен шлях має потенціал для створення змістовного життя.

Але куди б вас не завела ваша подорож, ніколи не втрачайте з поля зору своє коріння.

Пам'ятай місто, яке допомогло тобі сформуватися.

Пам'ятай вчителів, які вірили в тебе.

Згадайте сусідів, друзів, членів родини та наставників, які вас підтримували.

І найголовніше, пам'ятайте про відповідальність, яка приходить з успіхом.

Успіх вимірюється не лише тим, чого ти досягаєш для себе.

Це вимірюється тим, що ви робите для інших.

У міру вашого кар'єрного та життєвого зростання, я закликаю вас дивитися далі власних досягнення.

Допоможіть тому, хто має труднощі.

Наставляти молоду людину.

Станьте волонтером у своїй громаді.

Заступіться за того, хто не має права голосу.

Ставтеся до людей з гідністю та повагою, незалежно від їхнього походження, раси, релігії чи обставини.

Світу не просто потрібно більше успішних людей.

Світу потрібно більше добрих людей.

Люди зі співчуттям.

Люди з чесністю.

Люди, які обирають доброту, коли легше піти.

Люди, які використовують свої таланти не лише для покращення власного життя, а й для покращення життя інших...

інші.

Кожне покоління стикається з труднощами. Ваше покоління не є винятком.

Ви зіткнетеся з невизначеністю. Ви зіткнетеся з розчаруванням. Ви будете робити помилки.

Це частина життя.

Але не дозволяйте страху зупинити вас.

Не дозволяйте невдачам визначати вас.

І ніколи не дозволяй нікому іншому вказувати тобі, ким ти здатний стати.

Правда в тому, що потенціал, який сьогодні переді мною, надзвичайний.

Серед вас майбутні вчителі, медсестри, інженери, підприємці, художники, ремісники, вчені, рятувальники, військові лідери та державні службовці.

Серед вас також майбутні члени міської ради, законодавці штату, члени Конгресу, або навіть майбутні мери Нової Британії.

Дехто з вас змінить життя так, як ви ще не можете собі уявити.

І хоча я точно не знаю, куди приведе твій шлях, я знаю ось що:

Ти сильніший, ніж усвідомлюєш.

Ти здібніший, ніж думаєш.

І ви готові до цього моменту.

Випуск 2026 року, сьогодні завершується один розділ, але це лише початок історії, яку ви... напишете для себе.

Мрій масштабно.

Працуйте наполегливо.

Залишайтеся скромними.

Піднімайте інших, коли самі піднімаєтесь.

І ніколи не забувайте, що куди б вас не завело життя, Нова Британія завжди буде пишатися тим, що ви кличете.

ти один з наших.

Вітаємо, випускники.

Нехай ваше майбутнє буде світлим, ваша мета — сильною, а ваше прагнення зробити світ краще місце ніколи не зникне.

Благословляє вас Бог, і вітаємо випускників середньої школи Нью-Британії 2026 року.

ДЖОН МАЙЄТТ – ДИРЕКТОР АКАДЕМІЇ СУСІТНИХ КАР'ЄР NBHS

Доброго ранку, пане начальнику управління освіти Гаспере, членам Ради освіти, меру Санчезу, співробітникам, родинам, друзі, і найголовніше, випускники Випуску 2026 року.

Вітаємо з досягненням цієї віхи. Пишайтеся своїми досягненнями, але знайте, що це одне з... розділ, а не вся історія. Куди б ви не пішли звідси, чи то на роботу, в коледж, у армію, чи прямо тут, у цій спільноті, продовжуйте кидати собі виклик, щоб розвиватися та бути тим, на кого інші можуть покластися. Світу потрібні люди, які є справедливими, шанобливими та готовими наполегливо працювати, і кожен із вас, хто сьогодні тут сидить, має це в собі ти.

Є дві речі, які я ділюся з кожним випускником. По-перше, знайдіть час, щоб подякувати людям, які допомогли вам сюди потрапити.

Ваші родини, ваші друзі, вчителі та персонал, які вірили у вас, заслуговують почути це безпосередньо від вас.

По-друге, знайдіть у своєму житті щось, що вам справді небайдуже, і прагніть до цього всім, що у вас є. Успіх — це не

дається будь-кому. Ви повинні вийти та заслужити це, і ви вже довели, що знаєте як.

Випускникам SCA я хочу висловити особливі вітання. Ваш шлях у цю сферу не завжди був прямим. один. Він включав реальні перешкоди та життєві виклики, і ви наполегливо долали їх у класі і далі. Сила, яку ви проявили, щоб дістатися сюди, належить вам, і вона служитиме вам у всьому, що

Далі буде. Я можу говорити від імені всього нашого персоналу, коли скажу, як ми пишаємося вами. Дякуємо, що дозволили нам бути...

частиною вашої подорожі. Ви завжди будете частиною родини SCA, і наші двері завжди будуть відчинені для вас.

На завершення я хотіла б поділитися кількома словами від нашої студентки року SCA, Ліами Ернандес. Вона хотіла сказати це своїм однокласникам та персоналу:

«Коли я прийшов до Академії кар'єри Satellite, я зіткнувся з багатьма викликами та не був певен, яким буде моє майбутнє».

виглядати. З часом я зрозумів, що прогрес можливий завдяки наполегливій праці, рішучості та готовності продовжувати

рухаємося вперед. Цей досвід показав мені, що обставини не визначають нас; наш вибір і зусилля

Я вдячний за підтримку, яку отримав у SCA, і сподіваюся, що мій шлях надихне інших повірити в себе, приймати нові можливості та ніколи не здавати своїх цілей».

Вітаємо, випуск 2026 року. Бажаємо вам усього найкращого в наступні роки.

ДЕЙМОН ПІРС – ДИРЕКТОР NBHS

Протягом вашого першого курсу Chat GPT був оприлюднений. І за ці чотири роки наш світ кардинально змінився, і існує занепокоєння, що штучний інтелект захоплює все. Тож давайте перевіримо цю теорію. У вашому заключному завданні я попрошу вас прослухати два короткі уривки про ваш час у NBHS. Один уривок я створив за допомогою штучного інтелекту з підказкою «використати круту підліткову термінологію». Інший уривок розробив я. Ви самі можете судити, який уривок був написаний людиною.

Ось уривок №1:

«Старша школа» була справжнім фільмом, і, чесно кажучи, атмосфера була бездоганною. З першого дня ми були замкнені, прагнучи побудувати світле майбутнє, намагаючись не здатися під тиском випускних іспитів. Ми пережили все: від жорстоких іспитів до щоденних побічних завдань – пробиратися крізь затори біля вітрини з трофеями, просто намагаючись знайти відкритий туалет. У нас були моменти, які були справжнім гниттям мозку, але, озираючись назад, спогади, які ми створили разом, повністю їх з'їли».

Ось уривок №2:

Старша школа була освітлена, аура, яку можна було б відстежувати. Віб्राції дарували. З першого дня ми були замкнені, це точно було добре. Це було добре, нам потрібно було прокладати собі шлях вгору, намагаючись не розбитися під тиском майстерності. Черги до туалету були занадто важкими, і якщо ти пробирався крізь затор на вітринах з трофеями, ти знав, що робиш. Крапка. Були моменти, коли ми робили це найбільше, але, озираючись назад, спогади, які ми створили разом, повністю з'їли нас. Ми приходили, їли і не залишали жодної крихти, нічого на тарілці. Клацніть, відстежуйте, дякую.

ДЖИММІ ЛЕ Х'ЮЇН – Випускник NBHS

[ВІТАННЯ]

Доброго дня всім, співробітникам, учням та батькам. Як у нас справи сьогодні?

[РЕАКЦІЯ НАТОВПУ]

Підніміть руки, якщо ви чули про «Трьох поросят і великого злого вовка»?

[ПАУЗА ДЛЯ РУК]

А що, якби я сказав вам, що є четверта свиня? Його звали Джон Порк.

[СМІХ]

[НАДИХАЮЧИЙ АНЕКДОТ]

Джон Порк був продавцем із бідної родини в Огайо. З 9 до 5 він ходив від дверей до дверей, продаючи бейсбольні бити, але всі його спроби закінчувалися однаково: «Ні», «Забирайся з моєї власності!» і навіть «Знайди собі справжню роботу, свиню».

Незважаючи на це, він продовжував стукати.

Тун-тун-тун, жодної відповіді.

Сусідні двері. Знову тун-тун-тун, жодної відповіді.

Сонце вже зайшло за обрій. Він хотів здатися, але мусив забезпечити свою сім'ю. Тож він пішов до останнього зловісного будинку. Джон Порк постукав. «Є хтось удома?»

Раптом двері відчинилися. «Чого тобі треба, свиню?»

Джон Порк зморщився — високий на зріст, сіре хутро — віч-на-віч зіткнувся з останнім босом Огайо: Великим Злим Вовком. «Я тут, щоб запропонувати вам дивовижну бейсбольну бити. Всього 67 доларів, якісна, але доступна за ціною».

Вовк проігнорував його. «Хіба ти не пам'ятаєш, хто я? Я з'їв твоїх братів, Майкла та Ітана».

Джон Порк відповів: «Я знаю, що ви зробили. Але ми живемо теперішнім моментом. Все, що ми можемо зробити, це рухатися далі та розвиватися».

«Знаєш що, я куплю кажана. Я бачу твої амбіції», — сказав Вовк. Звідти вони розширили свій бізнес до мільярдів.

[ПОВОРОТ СЮЖЕТУ]

А яке відношення до нас має свиня з Огайо?

Подумайте, через що ми пройшли: зубріння в останню хвилину, усвідомлення того, що вас погано приготували; переживання того жахливого смороду у 2000-х; і спостереження за італійським гниттям мозку в Instagram. І все ж ми все ще тут, готові закінчити навчання.

Можливо, ви задаєтеся питанням: «Яким буде моє майбутнє? Чи я зварився?» Ні, ні.

Я теж так почувався. 1 грудня мої рішення щодо коледжу втратили актуальність. Стенфорд, Массачусетський технологічний інститут, Університет Пенсильванії, Колумбійський університет, Корнелл, Принстон — усі отримали відмову. 6/7 відмов.

Але потім я зрозумів: що я насправді втратив? У мене все ще були сім'я, друзі та захоплення.

Наступного дня я отримав свій сьомий результат — мене прийняли до Гарварду. Але я залишився собою. Нічого не змінилося — мої амбіції, спосіб мислення та спільнота залишилися зі мною.

І тоді мене осінилося. Той поросся з Огайо, якому відмовили? Це був я.

[ПАУЗА]

Я був Джоном Порком. І чесно кажучи, ми всі Джони Порки.

[ЇЖА НА ВИНОС]

Ми стикаємося з труднощами — фінансовими, психічними, академічними. Ми не можемо їх уникнути. Але наш спосіб мислення визначає результат.

Чи здаєшся ти, коли втомився?

Чи ти тун-тун-тун на тому сусідньому будинку?

[ВИСНОВОК]

Тож, ступаючи у невідоме, приймаючи невизначеність, насолоджуйтесь моментами, і коли ви озирнетеся назад, ви зрозумієте, що прожили життя, сповнене мети.

Випускники середньої школи Нью-Британія 2026 року, «Стійте гордо, ви сильні».

ЯКУБ СЕЦ-САЛЮТАТОРИАН

Доброго ранку, викладачі, горді батьки, шановні гості та, найголовніше, випускники NBHS 2026 року! Ми зібралися тут сьогодні, щоб вшанувати та відсвяткувати успіхи нашого класу — як у школі, так і поза нею. Традиційно, роль випускника полягає в тому, щоб згадати минуле, і, пфф, я думаю, можна сміливо сказати, що у нас були незабутні останні чотири роки. Я маю на увазі, просто скажіть мені, як це можливо, що у нас досі немає робочої системи для туалетів? Навіть не починайте зі мною розмову про той жахливий запах, який переслідує нашу школу останні кілька тижнів; я думаю, кожному з нас хоча б раз доводилося затамовувати подих, проходячи крізь 200 метрів. А коли кондиціонер перестав працювати у вологу погоду? Це було погано. А як щодо тієї онлайн-/цифрової перепустки, яку ми намагалися отримати на другому курсі? Це явно не спрацювало.

Річ у тім, що ми разом долали різні негаразди, і наші роки поту та наполегливої праці досягають кульмінації сьогодні, у цей момент. Тож скористайтесь шансом поміркувати над тим, якого шляху ви досягли, і помилуйтеся цим, перш ніж почати хвилюватися про своє майбутнє. У вас є все решта життя, щоб працювати та турбуватися — ви закінчуєте середню школу лише раз. Прийміть це та насолоджуйтесь. Озирніться навколо; це цілком може бути останній раз, коли ви бачите цих людей знову, тому зробіть це важливим. Обійміть їх трохи міцніше.

Усім моїм друзям, колишнім чи нинішнім, хочу сказати, що ви вплинули на моє життя так, що я часто згадую минуле. Звичайно, я не дозволяю цьому стримувати мене, бо саме коли ви перебуваєте в минулому, ви не можете продовжувати рости. Натомість, мені подобається думати про себе як про мозаїку — повну картину, зібрану з маленьких, нерівних і барвистих шматочків, створених і викуваних усіма різними людьми, з якими я пережив своє життя. Кожна людина, з якою я спілкувався, мала щось цінне, що залишилося в моїй пам'яті; я є результатом і втіленням саме цих взаємодій.

Я перебрав багато різних груп друзів, і кожна з них змінила мене по-своєму. Я зрозумів, що деякі люди просто сезонні; вони створені для того, щоб бути ефемерними, з'являтися у вашому житті в потрібний момент — саме тоді, коли вони вам потрібні — перш ніж віддалитися від вас. Як би ви не намагалися повернути їх, це буде схоже на спробу зблизити однакові полюси двох магнітів, які відштовхуються, здавалося б, без причини. Ви ніколи не бачите цього, ви просто бачите, як це йде. Ми рідко можемо контролювати, коли закінчуються щасливі чи значущі моменти; ми можемо лише спостерігати, як вони йдуть. Тож візьміть себе в руки, не хвилюйтеся про це занадто довго,

зосередьтеся на позитиві та візьміть те, чого ви навчилися, з собою на все життя. Живіть теперішнім моментом і використовуйте його по максимуму.

Крім того, я завжди, завжди, завжди буду прихильником того, щоб учні молодших класів приєднувалися до різних видів спорту, груп чи клубів. Я часто чув фразу: «Депресія не може вразити рухому ціль» — це означає, що рух вперед, позитивні дії фізично та психічно неймовірно ускладнюють негативним думкам чи смутку наздоганяти тебе. Гадаю, я сприйняв це занадто буквально, бо цього року приєднався до команди з легкої атлетики на свіжому повітрі.

Я все своє життя грав у футбол. Тож, коли мої друзі вперше переконали мене записатися на легку атлетику цього року, це мав бути просто розважальний спосіб завершити мій випускний рік. Однак, як і в усьому іншому в моєму житті, я викладався на повну: завжди було на 100% або нічого. І чесно? Це змінило мене так, як я навіть не думав. Це витягло мене зі скрутного становища морально та фізично, і я вперше за багато років відчув себе на висоті. Я також точно не був би таким близьким з людьми, з якими дружу зараз, тому це було того варте. Моя порада вам? Продовжуйте викладатися на краще, якщо ви ще цього не зробили.

А для тих із вас, кому потрібно це почути, зцілення не є лінійним. Ви можете відчувати, що нарешті починаєте відновлювати рівновагу, перш ніж наступного дня почуватися жахливо. Це нормально. Чим більша невдача, тим дивовижнішим буде повернення — просто погляньте на «Нью-Йорк Нікс» у четвертій грі фіналу НБА. Поки ви не сидите і не дуєтеся, відмовляючись щось робити надто довго, все буде добре. Дійдіть до фінішу будь-якою ціною — незалежно від того, чи можете ви бігти, чи вам доведеться повзти; тільки не здавайтеся.

Що б не приготувало нам майбутнє, пам'ятаймо, що незалежно від того, що станеться, спогади, які ми створили тут, завжди житимуть. Помилки, які ми тут зробили, завжди будуть направляти нас. І зв'язки, які ми тут створили, завжди будуть цінними. Виходячи у реальний світ, я закликаю вас поміркувати над вашим поточним шляхом, максимально використати свої можливості та ніколи не зупинятися вперед. І, як сказано в Посланні до Коринтян, розділ 16, вірш 14: «Усе, що ви робите, нехай відбувається з любов'ю».

Нашим родинам, друзям та відданим викладачам тут, у середній школі Нью-Британія, дякуємо за те, що ви дали нам основу, необхідну для досягнення цієї віхи. І Богу, дякуємо за те, що ви дали нам силу та мужність, які допомогли нам подолати кожну складну ситуацію.

Пам'ятайте, нічого в житті ніколи не обіцяно. Усі помирають, але не всі живуть. Дякуємо вам і вітаємо випускників NBHS 2026 року!

- # # # -

Про об'єднаний шкільний округ Нью-Британія

У партнерстві з родиною та громадою, Об'єднаний шкільний округ Нью-Британія працює над забезпеченням найкращої персоналізованої та комплексної освіти для всієї дитини на кожному рівні, щоб учні були готові до кардинально іншого майбутнього та зробили позитивний внесок у нього.